

GODS MENU VOOR U

1 O, alle dorstigen, kom tot de wateren,
en u die geen geld hebt, kom,
koop en eet, ja, kom, koop zonder geld,
zonder prijs, wijn en melk.

2 Waarom weegt u geld af voor wat geen brood is,
en uw arbeid voor wat niet verzadigen kan?
Luister aandachtig naar Mij, eet het goede,
en laat uw ziel vreugde scheppen in de overvloed.

3 Neig uw oor en kom tot Mij,
luister, en uw ziel zal leven;
want Ik zal met u een eeuwig verbond sluiten:
de betrouwbare gunstbewijzen aan David.

Jesaja 55 :1 – 3 (HSV)

Gemeente van Christus,

Op de markt is uw gulden een daalder waard....

Op een oosterse markt is in de hitte van de dag een glas fris water *meer* dan een daalder waard! Vandaar, dat je tot op de huidige dag op oosterse markten water kunt kopen van de *waterverkopers*.

Voor de bevolking van het Midden-Oosten, waar de bijbelse geschiedenissen zich afspelen, een dagelijks gebeuren.

Je hoort zo'n waterverkoper roepen zoals bij ons een ijscoman;

"Wie heeft er dorst? Kom bij mij om te drinken!"

Hoort u, gemeente, dat zo de tekst van vanmorgen begint?

U hoort de roep van de waterverkoper.

Maar het is een roep van de profeet Jesaja.

En hij roept dat *namens God*.

Voor wie is zijn uitnodiging bestemd? Voor Joden. Israëlieten.

In welke omstandigheden bevinden die mensen zich?

In barre omstandigheden.

De aangeroepen mensen zijn van huis en haard verdreven.

Ze zitten als ballingen in een vreemd en vijandig land.

Verdreven uit Israël en Jeruzalem zitten ze nu in Babylonië, het land van hun overheersers.

Jesaja roept ze toe: "*Alle dorstigen*" - "Jullie, mensen die dorst hebt". En ook: "*U die geen geld hebt*" - "Jullie, armen die je bent.

Waarom beschouwt hij zijn medejoden als dorstlijders? Waarom zijn ze in een situatie van "dorst"?

Wel, gemeente, ze waren uitgedroogd. U begrijpt wel dat we hier *beeldspraak* horen. Uitgedroogd van ellende waren ze. Land kwijt, stad kwijt, familieleden kwijt, toekomst kwijt, alles kwijt.

Zoals de asielzoekers uit verre landen in Nederland terechtkomen: gevlucht, berooid, gedesoriënteerd.

Uitgedroogd. Dorstend naar vrede en rust.

Maar er zat *nog* een dimensie aan de situatie van die ballingenjoden waar Jesaja Gods boodschap aan doorgeeft. Ze hebben iets ontdekt. Wat dat is? Ze hebben *zichzelf* leren kennen. Ze hebben heel goed naar zichzelf gekeken. En al kijkend naar zichzelf hebben ze ontdekt, dat ze niet zulke beste papieren hebben.

"O", zegt u misschien, "die hebben die asielzoekers vaak ook niet. Ze hebben hun paspoort soms zelfs weggemoffeld".

Maar dat bedoel ik niet. Niet zulke beste papieren, daar bedoel ik mee, dat ze hun fouten hebben leren inzien. Fouten is eigenlijk nog een veel te zwak woord. Ik gebruik maar dat oude, bijbelse woord "zonde".

Ze hebben er lang over gedaan, net zolang als wij wanneer het zover moet komen dat we eerlijk toegeven: ik zit fout....

Dat zegt een mens niet zo gauw tegen zichzelf en zeker niet tegen een ander. Zelfs niet stilletjes tegen God. "Ik ben, Here God, niet zoals U wilt dat ik ben. Ik val mezelf tegen. Ik heb tegen u gezondigd. Ik ben geen beste. Ik *lijk* voor de mensen nog heel wat. Maar als het gaat om Uw wil en wet, nee, dan val ik door de mand".

Deze joodse ballingen in de 7e eeuw voor Christus in Babel (mensen zoals wij!) - zijn tegen zichzelf aangelopen. Eindelijk. Jarenlang hadden ze een leven geleid dat niet rekende met God. Dat in de praktijk goddeloos was. O, geen crimineel leven, geen frauduleus gedrag, o nee, dikwijls heel netjes en religieus.

Toch, een leven zonder God, zonder liefde voor Hem, zonder eerbied voor zijn Woord.

Dat hadden ze eindelijk *beseft*. 't Was tot hen doorgedrongen. Die ballingschap is geen toeval, ze valt ons toe van God. Hij rekent met ons af!

Gemeente, dat besef van tekortschieten, van falen, van verkeerd zijn, dat komt ons niet aanwaaien. Het is Gods Heilige Geest die ons dat te binnen brengt.

Maar als je zo jezelf leert kennen, is dat niet fijn. Het is niet de mooiste tijd van je leven. Je hebt het benauwd. Je bent arm.

Ja, dat bedoelt Jesaja ook als hij zegt: " Jullie *hebben geen geld*". Dat is ook weer beeldspraak. Dorstig en arm. Het heeft niet zozeer te maken met gewoon water en met gewoon geld. Nee, hun armoede was hun besef *door God verlaten* te zijn. Ze zaten aan de grond met hun geloof en de zin van hun leven en hun afsnijding van de hoop op toekomst.

Leeg van geloof en verachting. Zo waren ze. En ze zagen in dat ze het verdiend hadden ook. Niet geleefd zoals God dat wil.

En ze zijn er vast van overtuigd, dat God hen nu voorgoed heeft afgeschreven.... Wat roept nu Jesaja tot die mensen?

"Jullie die zo'n dorst hebt, *kom tot de wateren*; jullie armoedzaaiers zonder geld: *kom, koop en eet. Zonder geld, zonder prijs, gratis: wijn en melk*".

Wat betekent dat?

Ten eerste: Jesaja roept ze iets toe namens God. In Gods naam. Dat is op zichzelf al heel wat: God schrijft jullie absoluut niet af. Wie je ook bent en wat je ook bezielde en deed of naliet. Hij zoekt je.

Ten tweede: God nodigt jullie uit om tot Hem te komen. En wel zoals je bent, met al je dorst en al je armoede en schuld. Kom maar!

Ten derde: je hoeft niets mee te brengen. Geen vroom gedoe, geen mooie gebeden, geen goede daden. Niets dan een ontvankelijk hart. God neemt je aan zoals je bent, met alles wat mis is erbij.

Ten vierde: God geeft wat je mist. "Wijn en melk" - ook dat zijn weer bijbelse beelden. Beelden van overvloed. Verlossing. Vrede. Genade. Dat wordt ermee gezegd.

Hij is bereid jullie - als je tot hem komt - weer in genade aan te nemen. Wijn en melk, tekenen van overvloed, gekoppeld aan de beloofde Verlosser, de Messias, die wij belijden in Jezus Christus.

Deze basiselementen van het leven duiden een *geestelijke* werkelijkheid aan: welzijn, welvaart, zeker, maar ook: gunst, genade, liefde.

Dus een royale uitnodiging van God voor een arm volk Israël.

Gods menu voor hen.

Ik mag dat overbrengen naar ons en onze tijd: Onze God, de God van Israël toen, is de God van vandaag en zijn aanbod geldt ook vandaag: *Gods menu*

voor u: water als je dorst hebt, wijn en melk, overvloed van genade, liefde, vergeving, trouw, gerechtigheid, vrede...

Nu is het de vraag, gemeente, of dat volk in ballingschap meteen opsprong van plezier toen ze deze beloften door de mond van Jesaja hoorden. Want ze hadden zich daar in Babylonië natuurlijk wel zo goed mogelijk aangepast. Sommigen hadden het met de cultuur daar best naar hun zin. Ze hadden een baan, deden redelijke zaken, vierden de Babylonische nieuwjaarsfeesten ter ere van de goden ook wel mee: die feesten hadden een carnavalachtige sfeer waar de joodse jeugd ook wel wat van kon!

Andere Joden hadden zich juist helemaal teruggetrokken in de studie van de heilige boeken en waren eigenlijk de voorlopers van de latere schriftgeleerden en farizeeërs (ws. oprichting synagogen).

Aan terugkeer naar hun stad en land - waar alles in puin lag - dachten ze niet. Ze hadden zich in hun situatie *geschikt*. Werken en geld verdienen en het er maar zo goed mogelijk van maken, dat was bij de meesten de praktijk.

Werken en geld verdienen en zo leuk mogelijk leven... nu, dat kennen wij ook. In ons rijke westen in onze tijd komen de meesten niet veel verder. Willen dat niet eens....

Jesaja stelt dan in Gods Naam toch *een kritische vraag: "Waarom weegt u geld af (het zilvergeld werd gewogen toen op weegschaaltjes) voor wat geen brood is en uw arbeid voor wat niet verzadigen kan?"*

Dat is een actuele vraag voor ons, nu en hier. Waar werk je voor, waar spaar je voor, waar beleg je voor?

Ik herinner mij een grafsteen, ergens op een kerkhof. Naam van een mens, geboortedatum, sterfdatum. En een opschrift: *"Zijn leven was werken"*. Mooi vinden we dat. Die was niet lui! Die deed wat!

Maar waar heeft die man zijn arbeid voor gegeven?

"Uw arbeid voor wat niet verzadigen kan.... ?"

En al die beleggingen ? *"Uw vermogen voor wat geen brood is..."?*

Waar leven we voor? Voor eten, drinken, mooie reisjes zo nu en dan, auto, huisje, boompje, beestje - en dat is het dan?

Is dat *verzadiging*? Zou dat het zijn wat het leven van Job vulde van wie de bijbel zegt dat hij stierf "oud en van het leven verzadigd"?

God is er toch ook? Wat doen we met Hem? En Zijn Woord? En Zijn Zoon, Jezus? En Zijn liefde? Net doen alsof dat er niet is?

Dat is toch plat, leeg, oppervlakkig! Is dat goed?

Jesaja vindt van niet. God vindt van niet.

Wat zegt de profeet? "*Luister aandachtig naar mij, eet het goede*".

Eet Gods menu voor u.

Bijbelse beeldspraak. Toch best duidelijk en helder.

Het goede ligt in het luisteren. "Hoor naar Mij", is Gods boodschap. Luister nu eens goed. Laat mijn Woord echt tot u doordringen. Zodat je ziel van binnen echt geraakt wordt. Niet door reclame voor de Eeuwige, nee, door Zijn Stem, Zijn boodschap, door Hemzelf. Laat je door God zelf raken. Van binnen. Hoor het Woord.

Dat Woord van God, ja, het klaagt ons aan. Het wijst onze ongerechtigheid aan.

Onze eerezucht. Ons egoïsme. Onze autonomie: ik zal alles zelf wel uitmaken.

Onze liefdeloosheid ook: de naaste? Die moet maar voor zichzelf zorgen!

Je gaat er van bidden. Here God, wat ben ik toch voor een mens. Ik sta in het krijt. Bij U. Ik ben niet zoals U zou willen dat ik ben. Vergeef mij toch.

Gods Woord echter gaat door. Het is een woord van belofte. Een royale uitnodiging. Hij heeft een hart vol liefde. Voor u.

Dat is om zo te zeggen dat "menu voor u".

Nu doen wij een stap naar het *Nieuwe Testament*.

De vervulling, de realisering van dit woord van Jesaja vindt zijn kern in de messias Jezus.

Water, brood en wijn, dat waren de trefwoorden voor Gods menu.

Jezus is het levende water waar je nooit meer dorst van krijgt.

Jezus is het levende brood, wat je hart en leven echt verzadigt.

Jezus is als pure wijn, die je bestaan bijzondere vreugde geeft.

En melk.... "*Ik heb u met melk gevoed*", zegt een apostel, die daarmee de eerste geloofsbeginnselen bedoelt aan te geven.

Jezus Christus geeft de overvloed en Hij is de overvloed.

Hij geeft zichzelf.

Dat is de totale liefde. Gods Zoon voor u. Gods menu voor u. Christus heeft het zelf zo onder woorden gebracht: "Mijn vlees is waarlijk spijs en mijn bloed is waarlijk drank".

Hij riep eens op de straten van Jeruzalem: "*Als iemand dorst heeft, die kome tot Mij en drinke*". Ja, hij werd zo solidair met dorstige mensenzielen, dat Hij helemaal één met hen werd toen Hij riep aan zijn kruis: "*Ik heb dorst!*"

Hij, de eeuwige Zoon, dorstig als een mens, mens onder de mensen, dragend onze zonde, onze vloek, onze eenzaamheid, onze last.

Hij *ging* er voor. Voor u en voor mij. Voor allemaal!

Zonder Christus loopt je weg dood.

Zonder Christus kun je heel goedig zijn en het goed hebben, weelde, luxe, maar je mist "*het goede*": het leven met God, in Zijn liefde.

"Jullie allemaal, dorstigen, komt tot de wateren...."

Dat was de roep van de waterverkooper. Het is beeld van de roepende Jezus, die ook in deze 21ste eeuw u en mij royaal uitnodigt tot geloof en vertrouwen in Hem.

Kom tot Mij.... Komen is geloven.

Hoort u die stem, gemeente? De stem, nee, niet van Jesaja, ook niet van een dominee, de stem van God!!

U hoort tegenwoordig veel stemmen, is het niet?

De stem van de *tijd*: we leven in een nieuwe tijd, pas je er bij aan.

De stem van de *twijfel*: zou het allemaal wel waar zijn van God en Jezus?

De stem van de *passiviteit*, die alle activiteit doodt: wacht maar af....

De stem van de *reclame*, die ons begerig maakt naar "de heb".

De stem van het *geld*: die machtige stem die ons gierig maakt.

De stem van het *entertainment*: mens, durf te leven voor de lol.

De stem van de *kerkverlater*: mens, geeft die verkalkte kerk toch op.

Daar doorheen mag u opvangen de stem van Jezus Christus:

"Kom tot Mij, Ik zal u rust geven".

Luisteren wij naar die stille stem, die toch doordringt in je hart.

Hoort, dan zal uw ziel leven.

Dat is de uiteindelijke belofte die Jesaja mag geven van God.

Wie luistert, meekomt, zich gewonnen geeft..... Ja, gewonnen geeft. Zo moet je het wel uitdrukken. Je geeft je over aan Hem.

Dan... : "Uw ziel zal *leven!*"

Dat woord pakt ons. Leven. Dat willen we allemaal. Je leven, daar heb je alles voor over. Dat voel je vooral als je leven gevaar loopt. Door een ziekte. Door een risico. Door verzwakking.

Je leven. Je ik. Je ziel. Jijzelf.

De knapste dokters hebben ons leven niet in de hand.

Dat is in de hand van God.

Je mag leven, zegt Hij. Daar zorg ik voor.

Ja, God bedoelt echt leven hier en nu. Ga je met God, met Christus, dan vult dat je leven pas goed. Wie het goede vindt, geeft het goede door. Je wordt meer en meer een weldaad voor je naaste. Want de mensen moeten het wel merken, dat ze met een Christen te doen hebben. Anders is dat geloof van ons geen snars waard.

Wie achter Jezus aangaat, leeft met en voor Hem, die zet zich in voor anderen, voor de kerk en voor de samenleving.

Ieder op zijn of haar eigen manier, eigen plek, met je eigen gaven.

Maar dat leven krijgt nog meer perspectief. "*Ik zal met u een eeuwig verbond sluiten*"(vs.3). De naam van David wordt genoemd, de koningspsalmdichter, die leven leerde van Gods gunst. God opent voor zijn kinderen een nieuwe wereld en een nieuwe hemel.

Gods menu voor u.

Hoe toepasbaar is dat voor het H. Avondmaal.

Een menu van brood en wijn, tekenen van het beloofde heil.

Wie zou niet ingaan op zijn royale uitnodiging om daar te zijn, waar God zijn gaven zichtbaar uitstalt.

Tekenen van het beloofde leven.

Leven, och, dat doe je maar *even*. Het is zo voorbij. Sterven?

Ja, dat moeten we, maar... Gods menu houdt niet op.

Sterven betekent *erven*. Want de rijkdom die je bij God in dit leven gevonden hebt, verlies je niet. Zelfs niet als je leven ten einde is.

De bijbel heeft daarvoor het woord *ontslapen*.

We slapen in om weer wakker gemaakt te worden. "Aan d'overkant in 't zalig land".

De vaste waarden van Gods genade zakken niet door, de koersen van zijn gaven dalen niet, ze stijgen, ze winnen, wij zullen leven. Eeuwig bij de Eeuwige.

Amen.

